

Důkazní dodatek návrhu na právní zastoupení

Plná moc k řízení o ústavní stížnosti

1. proti usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 13.12.2018, **č.j. 1455/2018 -301**, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22.5.2018, **č.j. 8 To 102/2018-998** a **č.j. 8 To 102/2018- 1014** ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Prostějově dne 6. 2. 2018, **č.j. 3 T 131/2017 – 627**

s návrhem na spojení s ústavní stížností opětovně dne 5.2.2018 odsouzeného stěžovatele za výrobu konopí (1)

2. proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20.12.2018, **č.j. 7 As 188/2018 - 386**, rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15.3.2018, **č.j. 11 A 1/2017- 388** a rozhodnutí Ministerstva kultury ČR ze dne 22.12.2016, **č.j. MK 78898/2016 OLP**

Právní zástupci odsouzeného

JUDr. Pavel Rychetský, předseda ústavního soudu

JUDr. Pavel Zeman, nejvyšší státní zástupce

JUDr. Pavel Šámal, předseda nejvyššího soudu

Zmocnění dle důkazních příloh výše jmenovaným uděluje při ústavní stížnosti řešící dobu údajné trestné činnosti (duben – říjen 2016) stěžovatele a dobu registrace náboženské společnosti (dne 14.7.2016) stěžovatelem (dodnes není o registraci rozhodnuto!!!).

Dne 10.2.2019

Mgr. Dušan Dvořák, 12.1.1962, 798 55 Ospělov 6

---

1 Rozsudek Okresního soudu v Prostějově dne **5.2.2019, sp.zn. 2 T 63/2018** stěžovateli v době jeho čtyřleté podmínky na tři roky vězení za výrobu konopí navrhl 90 dní vězení, nebo pokutu 25 tisíc Kč

STATUTÁRNÍ MĚSTO OLOMOUC
PRIMÁTOR

Vážený pan
Pavel Zeman
Nejvyšší státní zástupce
Jezuitská 585/4
602 00 Brno

V Olomouci 17. listopadu 2013

Věc: Žádost o právní stanovisko

Vážený pane nejvyšší státní zástupče,

obracím se na Vás jako nově zvolený poslanec a primátor města Olomouce na základě žádosti občana města Olomouce Dušana Dvořáka.

Pan Dvořák je profesí adiktolog, je uznávaný odborník v léčbě konopím, zakladatel výzkumu „Konopí je lék“, dlouhodobě se věnuje prevenci, léčbě a rehabilitaci zdravotně a sociálně znevýhodněných občanů, za což získal řadu českých a zahraničních ocenění. Pan Dvořák se na mne obrátil s žádostí pomoci při vyjasnění právní problematiky, neboť by rád založil tzv. growshop, který by se zaměřoval na podporu pěstování a zpracování konopí k léčebným účelům.

K tomu však pan Dvořák uvedl: „Policie na začátku listopadu 2013 provedla v growshopech celorepublikovou akci, kdy zabavovala dosud zcela legální a roky prodávané zboží a desítky majitelů growshopů obvinila z trestného činu šíření toxikomanie. Policie se odkazovala na judikát Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 1206/2012, který uvedl, že pokud growshop současně realizuje prodej semen konopí, půdy, hnojiv a dalších náležitostí, prodává potřeby ke zpracování a užití konopí a současně poskytuje literaturu a poradenství při pěstování konopí, naplňuje tak znaky trestného činu šíření toxikomanie.“

Pan Dvořák ve své žádosti dále uvedl: „Domnívám se, že se na provozování growshopu, který by byl primárně určen k léčebnému využití konopí, ale stejně tak by mohl sloužit dospělým občanům k podpoře v užívání konopí k relaxačním účelům, tedy nikoliv k podpoře zneužívání konopí, jak skutek definuje příslušné ustanovení trestního zákona v § šíření toxikomanie, nenaplnuje znaky žádného trestného činu.“

Domnívám se, že se nejedná o trestný čin ani tehdy, pokud bych v growshopu současně prodával semena konopí s deklarovaným obsahem CBD a THC, biopomůcky a pěstební prostředky, vaporizery a jiné šetrné prostředky k inhalaci konopí, poskytoval poradenství a odbornou literaturu, a to i s ohledem na primární účel předmětného growshopu.

Jsem přesvědčen, že na growshop, který naopak deklaruje charakter zboží a jeho užití řádně vysvětlí, jde plně vztáhnout jednání označované jako minimalizace rizik, které zákonodárce z trestného činu šíření toxikomanie vyloučil. V důvodové zprávě k trestnímu zákoníku k § šíření toxikomanie je uvedeno: „Smyslem tohoto ustanovení není postihnout jednání, které je vykonáváno se záměrem zmírnit negativní psychické, zdravotní a sociální dopady zneužívání návykových látek na jejich uživatele. To odpovídá Národní strategii protidrogové politiky, která stanoví jako jeden z dlouhodobých cílů snížení negativních sociálních a zdravotních dopadů a poškození způsobovaných užíváním drog snížit s tím spojené společenské náklady.“ Navíc a především: šíření toxikomanie je úmyslný trestný čin podpory zneužívání (abúsu) návykových látek jako významného faktoru vzniku závislosti, nikoliv tedy prostého užívání návykové látky, což je dramatický rozdíl. Analogií nám může být i pro laika patrný rozdíl pojmů v užívání a zneužívání alkoholu. Rozhodně není mým úmyslem šířit drogové závislosti, ale naopak poskytovat lidem kvalifikované informace a prostředky k rozhodnutí.

Horní náměstí / 779 11 OLOMOUC
Tel.: 585 513 262(415), fax: 585 513 433
e-mail: martin.novotny@olomouc.eu
www.olomouc.eu

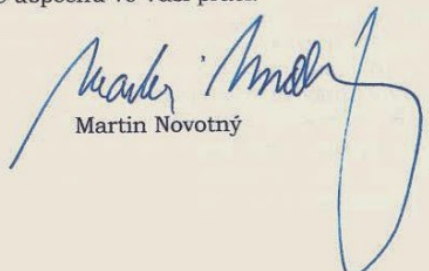
Mou zásadní námitkou k zákonnosti postupu policie proti growshopům je fakt, že odůvodnění policejního zásahu je v přímém rozporu se smyslem ustanovení trestného činu šíření toxikomanie. Úmyslem zákonodárce bylo daným ustanovením trestního zákoníku chránit veřejné zdraví a minimalizovat vznik závislosti (tzv. toxikomanie). Nejde jen o zanedbatelný návykový potenciál konopí z hlediska vzniku závislosti (toxikomanie), a to včetně konopí užitého jako tzv. marihuana, která je na úrovni návykového potenciálu kávy (viz např. Miovský, M., Popov, P., Dvořáček, J., Konopné drogy z hlediska rizika závislosti, Revue české lékařské akademie, roč. 8, 2012), ale jde především o individuální a celospolečenský prospěch z užívání konopí včetně tzv. marihuany občany. Odborné poznatky dokazují, že prospěch z užívání konopí včetně tzv. marihuany jednoznačně mnohonásobně převyšuje rizika, která mohou vzniknout. Objem odborné literatury na toto téma je natolik obsáhlý, že odkážme jen na seci Odborná literatura na www.konopijelek.cz Řadou odborných prací je rovněž opakovaně vyvrácen široce sdílený mýtus o marihuane jako vstupní droze k tvrdým drogám a celá řada dalších mýtů, z mnoha důkazů uvedme např. monografii Miovský, M. a kol., Konopí a konopné drogy, Grada, 2008. Pro laika, který se nechce pouštět do studia odborné literatury, uvedme jednoduchý a snadno pochopitelný příklad prospěšnosti užívání konopí včetně tzv. marihuany: Konopné drogy v průběhu roku opakovaně užívají stovky tisíc občanů ČR. Nejvíce pak lidé ve věkové skupině 20 – 29 let (53% populace), nejméně pak ve věkové skupině nad 60 let (3% populace), v populačním průměru pak jde o 26%. Avšak podle údajů z roku 2011 jen 1350 občanů vyhledá ambulantní poradenství či se ambulantně léčí z důvodů problému vzniklých při užívání nebo abúsu konopných drog, hospitalizováno bylo z důvodů spojených s konopnými drogami 185 občanů, viz Výroční zpráva o stavu ve věcech drog v ČR v roce 2011, Úřad vlády, 2012. Toto tvrdá epidemiologická data jednoznačně ukazují, že míra rizika ku míře prospěchu jsou neporovnatelná. Bohužel mýtus o škodlivosti konopí nebo spíše tzv. marihuany je díky dlouhodobé propagandě ve společnosti široce zakořeněn. Trestní postih však nemůže a nesmí být založen na předsudcích, neboť jen zákon stanoví, co je trestným činem, viz čl. 39 Listiny.

Domnívám se rovněž, že na provozování growshopu nelze vztáhnout ani ustanovení trestního zákoníku v §§ 364 – 365 (podněcování, schvalování a nadřování trestnému činu), a to nejen s ohledem na judikát Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 52/2008, který uvedl, že pěstování a zpracování konopí alternativní léčbě není trestným činem pro absenci společenské nebezpečnosti, která byla v novém trestním zákoníku nahrazena v § 12 pojmem společenská škodlivost, ale i s ohledem na ustanovení trestního zákoníku v §§ 28 a 31 (krajní nouze a přiměřené riziko). Pro občany je zcela nedostupné získat povolení k pěstování a nakládání s konopím dle §§ 8 a 24 zákona o návykových látkách. I přes přijetí zákona č. 50/2013 Sb. (konopí do lékáren) je totiž konopí občanům nedostupné pro jeho nadměrnou cenu (více než 1/3 průměrné měsíční mzdy!) a společensky prospěšného jednání nelze dosáhnout jinak, než porušovat zákon, který je však v hrubém rozporu s právně nadřazenou Úmluvou o lidských právech. Domnívám se, že nikoliv soudy v rámci trestního řízení, ale především příslušné státní orgány by měly daná ustanovení vyjasnit a učinit pro občany právní prostředí předvídatelným.“

Vážený pane nejvyšší státní zástupče,
protože založení growshopu vyžaduje nemalou investici, žádám Vás laskavě o právní stanovisko a kritický komentář ke sdělení pana Dvořáka, neboť jde jistě o problém obecnějšího rázu.

Děkuji Vám předem za Vaše vyjádření a přeji hodně úspěchů ve Vaší práci.

S pozdravem

Martin Novotný

prof. JUDr. Pavel Šámal, Ph.D.
PŘEDSEDA NEJVYŠŠÍHO SOUDU

V Brně dne 18. října 2016

Č. j.: S 456/2016

Vážený pane Tetoure,

seznámil jsem se s obsahem Vašeho podání ze dne 30. 9. 2016, které bylo Nejvyššímu soudu doručeno dne 4. 10. 2016, jehož prostřednictvím mimo jiné podáváte návrh na zahájení kárných řízení jednak proti soudcům Nejvyššího soudu, kteří rozhodovali ve věcech vedených u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 8 Tdo 1231/2011, 6 Tdo 1493/2014, 11 Tdo 181/2015 a 6 Tdo 323/2016, a sděluji Vám následující:

Předně podotýkám, že Váš návrh na zahájení kárného řízení může být podle stávající právní úpravy vyhodnocen toliko pouze jako podnět k zahájení kárného řízení. Návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti proti kterémukoli soudci Nejvyššího soudu je oprávněn podat prezident republiky, ministr spravedlnosti a předseda Nejvyššího soudu [srov. § 8 odst. 2 písm. a), b), c) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů]. Na základě Vašeho podnětu jsem provedl prověrky výše specifikovaných spisů. Kárná provinění soudců jsou taxativně vymezena v § 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů. Žádné takové kárné provinění u soudců Nejvyššího soudu, které by odůvodňovalo podání návrhu na zahájení kárného řízení proti těmto soudcům, jsem však neshledal. Z tohoto důvodu jsem v předmetných věcech rovněž neučinil ani nepřijal žádné opatření, jak požadujete.

Tímto považuji Vaše podání ze dne 30. 9. 2016 za vyřízené.

Přijměte, prosím, tuto odpověď.

S pozdravem

prof. JUDr. Pavel Šámal, Ph.D.
předseda Nejvyššího soudu

Vážený pan
Miloslav Tetour
předseda správní rady
Konopí je lék, z.s.
Ospělov 6
798 55 Ludmírov

prof. JUDr. Pavel Šámal, Ph.D.
PŘEDSEDA NEJVYŠŠÍHO SOUDU

V Brně dne 22. června 2016
Č. j.: S 265/2016

Vážený pane magistře,

v návaznosti na Vaše podání, které bylo Nejvyššímu soudu doručeno dne 13. 6. 2016, si Vás dovoluji informovat o výsledcích mého šetření ve věci Vašich návrhů na zahájení kárných řízení jednak proti soudcům Nejvyššího soudu, jednak proti všem soudcům okresních, krajských a vrchních soudů.

Předně Vám sděluji, že k vyřizování podnětů na zahájení kárných řízení proti soudcům soudů 1. a 2. stupně je v souladu s § 15 odst. 2 a § 121 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), pověřen místopředseda Nejvyššího soudu JUDr. Roman Fiala, kterému jsem Vaše podání, resp. Váš „návrh 3) na kárná řízení se všemi soudci okresních, krajských a vrchních soudů ČR“, postoupil k vyřízení.

K Vašemu návrhu na zahájení kárného řízení proti soudcům Nejvyššího soudu, kteří rozhodovali o Vašich dovoláních vedených u Nejvyššího soudu pod spisovými značkami 8 Tdo 1231/2011, 6 Tdo 1493/2014 a 11 Tdo 181/2015, Vám sděluji následující:

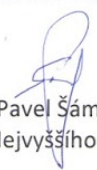
Váš návrh na zahájení kárného řízení může být podle stávající právní úpravy vyhodnocen toliko pouze jako podnět k zahájení kárného řízení. Návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti proti kterémukoli soudci Nejvyššího soudu je oprávněn podat prezident republiky, ministr spravedlnosti a předseda Nejvyššího soudu [srov. § 8 odst. 2 písm. a), b), c) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů]. Jak jsem již uvedl, na základě Vašeho podnětu jsem provedl prověrky výše specifikovaných spisů. Vaše výtky vůči soudcům Nejvyššího soudu souvisí výlučně s tím, jak rozhodovali o Vašich dovoláních v předmětných věcech. Zde je namístě připomenout, že soudci Nejvyššího soudu jsou při svém rozhodování zcela nezávislí (srov. čl. 82 odst. 1 Ústavy České republiky či § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích). Kárná provinění soudců jsou taxativně vymezena v § 87 zákona o soudech a soudcích. Žádné takové kárné provinění u soudců Nejvyššího soudu, které by odůvodňovalo podání návrhu na zahájení kárného řízení proti těmto soudcům, jsem neshledal.

Závěrem zdůrazňuji, že součástí písemných vyhotovení všech Vámi zmiňovaných usnesení Nejvyššího soudu, a to usnesení ze dne 27. 10. 2011, č. j. 8 Tdo 1231/2011-55, usnesení ze dne 10. 12. 2014, č. j. 6 Tdo 1493/2014-27 a usnesení ze dne 20. 5. 2015, č. j. 11 Tdo 181/2015-121, je srozumitelné poučení, že proti těmto usnesením není opravný prostředek přípustný. Tato usnesení tedy nelze napadat ani takovým podáním, jako je to Vaše ze dne 9. 6. 2016. Nicméně to, zda bylo při výkonu nezávislé rozhodovací činnosti postupováno v mezích zákona, nepřísluší posuzovat orgánu státní správy soudů (tedy ani předsedovi Nejvyššího soudu), nýbrž pouze a jenom instančně nadřazenému soudu v řízení o opravném prostředku, případně Ústavnímu soudu v řízení o ústavní stížnosti ve smyslu § 72 a násl. zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu. Ostatně Ústavní soud již o několika Vašich ústavních stížnostech rozhodoval, přičemž bylo rozhodnuto o jejich odmítnutí (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 4. 2012, sp. zn. II. ÚS 664/12). Zde si dovoluji upozornit na čl. 89 odst. 2 Ústavy České republiky, podle kterého jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány i osoby. Uvedené ustanovení nelze obcházet ani na základě přání nebo nespokojenosti účastníků řízení či na základě jimi podaných návrhů na zahájení kárných řízení.

Tímto považuji Vaše podání ze dne 9. 6. 2016 za vyřízené.

Přijměte, prosím, tuto odpověď.

S pozdravem

prof. JUDr. Pavel Šámal, Ph.D.
předseda Nejvyššího soudu

Vážený pan
Mgr. Dušan Dvořák
Ospělov 6
798 55 Ludmírov